

[Kristine Helthberg.]

sådan lovgivning er af stor betydning for de enkelte berørte mennesker. Der er en forfærdelig masse ting, man gerne vil vide noget nærmere om, og jeg regner med, at det udvalgsarbejde, vi får, vil give lejlighed til en masse detailspørgsmål, som jeg ikke skal trætte med her.

Det forekommer mig i modsætning til flere af talerne her før mig, at princippet om, at det er arbejdsgiveren og ikke arbejdstageren, der skal godtgøre, at sygdommen ikke er fremkaldt af forhold som følge af et bestemt arbejde, er et af de mest positive træk ved lovforslaget.

Det forekommer mig ligeledes, at det er en vældig god idé at tage fortegnelsen over sygdomme, der er omfattet af lovforslaget, ud af selve forslaget, for det må jo netop være et udvalg, sådan som det er foreslået, der løbende tager stilling til, hvad det er, der må tages med i betragtning. Vi har jo her at gøre med et område, der er berørt af en masse nye udviklinger på det videnskabelige område, idet der jo opdages nye sammenhænge og nye mere eller mindre klare årsagsforhold mellem bestemte råstoffer eller andre stoffer og bestemte sygdomme. På den anden side er det også et område, der er præget af, at der inden for erhvervslivet stadig væk tages nye midler i brug, som kan være truende.

Derfor er det ganske klart, at forslaget, som det foreligger, ikke er tilfredsstillende for os, det er alt for lidt omfattende. Vi ville meget hellere se en meget mere restriktiv lovgivning på hele det område, der omhandler erhvervslivets benyttelse af forskellige kemiske stoffer. Derfor er det måske ikke på alle områder, vi kan dele den glæde over lovforslaget, som socialdemokratiets ordfører, fru Inge Fischer Møller, gav udtryk for.

Der er en masse problemer omkring selve sammensætningen af udvalget, der også nævnes. Hvem det er, der er kompetent til helt at tage stilling til disse problemer, kan vi måske drøfte nærmere siden hen under udvalgsarbejdet. Alt i alt må vi sige, at lovforslaget repræsenterer en del forbedringer i forhold til det foreliggende, og vi vil da se positivt på det, selv om også nogle af ideerne til det stammer fra nogle EF-beslutninger.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti synes, at der er rimelige ting i dette lovforslag. Vi synes, det er udmærket, at de sygdomme, der anerkendes som erhvervssygdomme, tages ud af loven og kommer på en liste, sådan at de jævnt hen kan revideres. Det er nødvendigt med den måde, vores arbejdsmarked udvikler sig på, både den måde, man arbejder på, og de stoffer, der kommer til. Mange af de nye stoffer, man arbejder med, giver anledning til overfølsomhed.

Vi synes dog, det er meget vanskeligt for arbejdsgiveren at kunne konstatere, om den sygdom, en arbejdstager har, er betinget af erhvervet, selv om den er anerkendt som en erhvervssygdom. Der er mange ting, der kan komme ind, f. eks. tidligere lungesygdomme af en helt anden infektiøs art. Nogle er mere følsomme over for støv, og der er en sygdom som f. eks. Weils syge, der udmærket kan erhverves under markarbejde, men den kan også erhverves på en jagt eller andre steder. Jeg synes altså, det er meget vanskeligt at lade arbejdsgiveren alene bære den bevisbyrde.

Der står også noget om, hvornår en erhvervssygdom kan give anledning til erstatning, nemlig når man varigt må trække sig ud af erhvervet eller man gentagne gange har været syg på grund af denne sygdom. Der ville jeg mene, at det var rimeligere, om vores arbejdsmarked var så bevægeligt, og at man så hurtigt fik undersøgelser, at i det øjeblik, man f. eks. var klar over, at et menneske var overfølsomt over for det stof, det arbejdede med, eller det på grund af en eller anden legemsfejl ikke kunne holde de stillinger ud, så hurtigt kunne overføre det til et andet erhverv. Derfor mener jeg også, det er udmærket, som det er foreslået, at læge eller tandlæge hurtigt skulle anmelde, hvis en erhvervssygdom er i optræk.

At Færøerne får dette som sit særanliggende, er selvfølgelig ganske indlysende.

Hanne Reintoft (DKP):

Jeg er ganske enig med socialdemokratiets ordfører i, at dette lovforslag er meget tiltrængt, og at der har været et meget stærkt krav i dansk fagbevægelse om at få en revision af loven. Det er rystende få personer, vi anerkender som lidende af en er-